

Az előfizetés ára:

egész évre 8 frt.
fél évre 4 frt.
negyed évre 2 frt.
Körjegyzőknek és néptanítóknak:
egész évre 6 frt., fél évre 3 frt.
Előfizetheti a kiadóhivatalban,
Valentin Károly könyvkereskedésében,
Traub B. és társánál,
Böhm M. könyvkötőnél.

PÉCS

Politikai és vegyes tartalmu lap.

A hirdetések ára:

Négy hasábos petítisor
1-szer 6 kr.
2-szer 5 kr.
3-szor 4 kr.
Bélyeg-díj minden hirdetéskor 50 kr.
Nyilvterben egy sor . . . 10 kr.
Hirdetéseket elfogad: a kiadóhivatal és Janovszki Király-utczában lévő hirdetések felveteli irodája.

Megjelen hetenkint kétszer:
szerdán és szombaton.

Szerkesztőség: Király-utca 20. sz.
Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz, a posta mellett.

Egyes szám 10 kr.

Kapható a kiadóhivatalban, Valentin Károly könyvkereskedésében, Traub B. és társánál, Böhm M. könyvkötőnél Király-utca

Pécsett, 1884. május 27.

Dr. Antal Gyula, a pécsi szabadelvűpárt képviselőjelöltje mult vasárnap tartotta meg a Hattyu-teremben, a város intelligentiájának színe előtt köztetszettel fogadott programbeszédjét, melyet az olvasó egész terjedelmében alantabb megtalál és mely fontosab részeiben a következő tárgyakra vonatkozott.

A művelt választó közönség általános tetszéssel fogadta a jelöltnek a „programm“ szóra vonatkozó azon értelmezését, hogy az lényegileg a képviselőjelölt és a választók közötti feltétlen bizalomban áll; melynek következménye gyanánt azt vont le, hogy a képviselő — ha választói bizalma iránta megrendült — lemondani és esetleg új választásnak magát alárendelni tartozik.

Közhelyesséssel fogadta a választó közönség a jelöltnek azon további szavait, melyekkel a mult országgyűlés botránhyőseit ostorozta, kiválóan azokat, kiknek államférfiúi és képviselői munkaköre a párbaj vivás és abban való segédkezésre szorított.

Majd a pártok jellemzésére térve, találóan hangsúlyozta, hogy a függetlenségi párt tulnyomóan a szív, az

érzelem eszményét követi, melynek felállításában az adott körülmények és az ész szava meghallgatásra nem talál; a mérsékelt ellenzéknel a különböz, egymással rideg ellentétben álló elemek összeférhetlenségét és annak a Tisza Kálmán elleni gyűlölet folytatni személyes politikáját emelte ki.

Kiváló helyesséssel találtak azon szavai, melyekkel az u. n. antiszemita pártot helytelenítette.

A magyar nemzet hagyományaival ellentétben állónak mondja a képviselőjelölt ezen mozgalmat, mert szavai szerint: „a magyar nemzet jogokat adott ugyan, de jogokat el nem vett soha sem.“ Egyuttal reményét fejezi ki, hogy Tisza Kálmán erős és bölcs kormánya alatt mint szappanbuborék fog ezen mozgalom is elenyészni.

A polgári házasságra vonatkozó nézetét is nyíltan kimondotta, a mely abban áll, hogy a kötelező polgári házasságot ugyan nem találja időszerűnek, de azért szükségesnek tart egy olyan házasságkötési formáról gondoskodni, mely az állam és az egyház által egyetértően megállapítva, lehetővé tegye a ma-

gyar állam minden polgárának — a valláskülönbségre való tekintet nélkül, törvényes házasságot kötni.

Meleg hangon emlékezett meg a képviselőjelölt úr a hivatalnoki osztályról és annak anyagi helyzetéről. Mire nézve kinyilatkozta, hogy saját szempontjából mindent kész elkövetni, hogy a jövő országgyűlésnek tekintetben orvoslás nyújtassék.

Majd pedig az ipar és kereskedelem érdekeinek méltatására térvén, kiemelte, hogy az ipar és kereskedelem felvirágzására mi sem hat oly kedvezően, mint a vasuti közlekedés czélszerű berendezése, — kiválóan a vasutak államosítása által, — továbbá az ipari és kereskedelmi élethivatásnak megfelelő oktatás. Ezek előmozdításai végett közreműködni fontos feladatának tekintendi.

Az igazságszolgáltatás terén a kir. tábla decentralizációját a gyors és olcsó igazságszolgáltatás egyik nélkülözhetlen feltételének és a legközelebbi jövőben megoldandó feladatnak tartja.

Egy szóval a keresetlen alakban előadott programbeszéd általában vége a legjobb benyomást tette. Észrevehető volt ez különösen azon lakomán, melyet a párt a képviselőjelölt

A „Pécs“ tárczája.

Parlag virág.

(Folytatás.)

A megszólított az aggodalmasan kiejtett névre hirtelen megfordult, s oda sietett atyjához a pattogó kályha mellé.

Az öreg urat e felfedezés egészen kivette sodrából, alig dudott szóhoz jutni; karcsékét szorosan oda tolta fiáé mellé, s néma kérdéssel nézett ennek derült arczába. A ki így egymás mellett látta volna őket, a hasonlatosságról rögtön észre veszi, hogy ezek apa és fia. Miként atyjáét, ugy Danó vonásain is vonzónan egyesült a férfias erély, a szem bizalmat gerjesztő nyíltságával; csupán egyben ütött el arca az öreg urétól, míg annak homloka öregsége daczára redőtlen tiszta volt, Danón egy pár erős barázdá húzódtott végig, melyeket ráadásul egy éles mély vonalban lángfoltként szelt keresztül egy hegedt vörös sebhely.

— Nos kedves apám, mit jelent ez a szokatlan ellágyulás? — szólott Danó — hiszen oly rettenetes fürkészőleg nézsz szemem közé, mint a hogy egy kis leánynak szokott aggódo anyja, mikor szerelmi titkát akarja vele meggyóntatni.

Jól teszed, hogy ilyen jókedvűen felelsz

— viszonzá az öreg ur elmosolyodva — ez egy kissé megnyugtát, mert őszintén szólva egy darab óta, gondolkodóba estem miattad édes fiam.

— Én miattam! Ezt a legnagyobb esodálkozással hallom — mondá Danó, atyjára tekintve — hát szólj édes apám, miben szolgáltattam én neked bánkódásra okot?

Az öreg urat fia nyílt kérdése zavarba hozta, darabig himezett hámozott, mint a ki nincsen vele egészen tisztában, hogy miként fogja meg a dolog végét, végre azután a szokott bizalmas meghittséggel, mint a hogy az jó baráthoz illik, a vaskos pecsét gyűrűt viselő kezét Danó vállára tette s szeretetteljesen mondá:

— Ez a tárgy, a mit most érinteni akarok, egy kissé idegenszerű előttem, azért essünk át rajta minél előbb. Te tudod fiam, hogy rajtad kívül senkim sincs, s hogy senkit sem szeretek egy mint téged, sohasem szoktalak bizalom dicsérni, legfeljebb most az egyszer elmondom, hogy náladnál jobb fiuval nem is áldhatott volna meg az Isten. Büszke vagyok rád, mert te nem pusztán örökösöm, de régi jó nevünknek méltó képviselője lesz; azért az ilyen fiu iránt a jó apának is elismeréssel kell lennie, s ha szivedet valami nyomja, ne titkold azt előttem, de szólj nyíltan, én el vagyok tőkéve, hogy semmi kivánságodat se ellenezem.

Danó növekvő bálumattal hallgatta atyja szavait, arca hol elkomolyodott, hol mosolyra derült, végre nem állhatta meg tovább a hallgatást s meghatottan mondá.

— De mit jelentenek mind e szavaid, kedves apám? Ezt a szokatlan ünnepélyességet még most sem értem, miféle óhajok és vágyakról beszélsz te?

Az öreg ur erre a feleletre egy kissé megcsóválta fejét, eleven szemében pedig hamiskás tűz villant meg.

— Ejnye, ejnye — mondá felvidulva már látom, hogy ugy tész, mint a ki nem ért meg, azért töviről hegyire kell eléd tállalnom mindent. Egy idő óta olyan szokatlanul busongónak, hallgatagnak találak, hogy e kedélyváltozásod okát illetőleg önkénytelen kérdések merültek fel bennem, az imént pedig, a mint ismét szóltanul álltál itt közlemben, fehérő szájakat pillanték meg hajad között; mindezen jelek összevetve a fiatal embernél csak egy okra vezethetnek vissza — te szeretsz valakit, ezt pedig azért rejtegeted előttem, mert talán a választott nem egészen olyan, minőt hited szerint én megnyemnek óhajtanék; de ime megnyugtatósodra itt van kezem, hogy a kit te szeretsz, az kedves lesz én előttem is, azért szólj nyíltan, én netáni házasságod elé nem görditek semmi akadályt.

— Oh édes apám, nagyon sötét szem-

tiszteletére rendezett, melyen a jelölt iránti ragaszkodás a legszívélyesebb alakban nyilvánult.

Dr. ANTAL GYULA

képviselőjelölt által a szabadelvű párt 1884. évi május 25-én tartott közgyűlésén mondott

programbeszéd.

Igen tisztelt uraim!

Nemes keblük sugalta meghívásukra, — melyben az egyszerű polgárt e földön érhető kitüntetések legszébbike, polgártársainak bizalma nyilvánul — kettős örömmel jelentem meg; először, mert az forrón szeretett szűkebb hazám, szülővárosom nagyra-becsült hazafias polgáraitól jó; és másodsor, mert a meghívás, a mint említém, a legnagyobb kitüntetés, mely egy polgárt a közelet terén érhet. Fogadják igen tisztelt uraim, eme kintintető, de egyszersmind nagy felelősséggel járó bizalmukért, melyet a jövőben kiérdemelni szent kötelességemnek ismerem — háláérzelemmel telt köszönetemet.

Mielőtt politikai hitvallásom elmondására térnék át, engedjék meg, hogy itt ünnepelesen lerójam Siklós választó kerület érdemes polgárai iránt érzett háláadomat azon négyzben önfeláldozó — nem épen nemes fegyverek ellen vivott, — hazafias küzdelmeikért, miknek eredménye két izbeni megválasztatásom volt s így módot nyújtottak csekélységemnek, hogy az önök igen tisztelt uraim által is magasan és lelkesen lobogtatott szabadelvű zászlaja alatt, melyhez 1875-ben szegődtem, s melytől még gondolatban sem tántorodtam el, hat éven át nehéz időkben némi elismeréssel is küzdhettem.

Köszönettel tartozom Siklós kerület polgárainak azért is, hogy az utolsó választás alkalmával megbuktattak,

üveggel nézhetted te azt az egy pár fehér szálat, hogy ugy megrémültél tőle, — mondá Danó kedélyesen — még csak álomban se hittem volna azt, hogy te engem valaha epedő szerelmesnek vélj! Sohse bánt engem semmiféle lelki töprengés, sokkal jobban érzem itt magam a mi békés kettős körünkben, sem-hogy azt megzavarnám s házasságra gondolnék. — Az öreg urat nem egészen elégité ki fia válasza, s még mindig kételkedve nézett annak arczába.

— De vajjon csakugyan ugy van-e, a mint mondd, Danó? Én ugy hiszem, hogy még a mult évben, mikor kerületünk erővel megakart választani követnek, ezt is csak azért utasítottad vissza, hogy titkos választottad közéletben maradhass.

— Dehogy, dehogy azért, egyszerűen az akkor felhozott okok miatt nem léptem fel; a ki ilyen szívvel lélekkel gazda, mint én, annyira össze van forrva a falusi csendlettel, annak nagy áldozat e körből bármily tisztességgért is kilépni. Egyébiránt, a mit halasztunk, annak nem kell épen elmaradnia, van még elég időm honatyáink érdemes sorában helyet foglalhatni; hogy is képzelhetsz te olyat, hogy engem ilyes baj befolyásolt volna még e határozatnál is? s ezt én minddigid elrejtettem volna előtted?

— Hogy miként gondolhattam ilyet, ugyan hát miféle kérdés már ez? Ha én

mert ennek folytán nem lehettem tagja annak a parlamentnek, melynek története a parlamentarismust elhomályosító botrány eseményeket is foglal magában, és melyeket épen a függetlenségi párthoz tartozó azon törvényhozók okoztak, kik folytonosan az erkölcsök súlyedéséről panaszkodnak és épen maguk a hozott törvényeket láb-bal tiporják; kik a választók által reájuk bizott munkakörüket párbajvívással, vagy abban való segédkezéssel töltötték ki, és kik a képviselőhözba törősbottal vagy zsebben revolverrel jártak.

Most pedig áttérnék programom előterjesztésére. Program! Mi az a program? A program sokszor semmi czéllal sem bír, mert tapasztaltam azt, hogy férfiak, kik programjuk szerint valamely párthoz csatlakoztak, az országgyűlésre való felmenetel után egészen más párt tagjaivá lettek. — Ennek folytán az én meggyőződésem szerint a program lényege az, hogy a képviselő választóival lelki rokonságba lépjen, ugy hogy közöttük — miután a képviselőnek utasítás nem adható, sőt visszahívni sem lehet, — legteljesebb bizalom köztélke jöjjön létre. Ennek következménye kell, hogy az legyen, miszerint a képviselő választóival folytonos érintkezésben álljon, minden fontosabb ügyben kérje ki véleményüket; velük való megegyezés esetében cselekedjék közös meggyőződésük szerint, — ellenesetben pedig bocsássa mandatumát választói rendelkezésére.

Uraim! kénytelen vagyok egy pár szóval a jelenlegi pártalakulások is megérinteni.

Parlamentáris államban szükséges az, hogy különböző pártok legyenek, mert ez által lehetséges a kormány-nak hathatós ellenőrzése. Ha nem volna ellenzék, meg kellene azt te-

fiatal koromban megtudtam szeretni édes anyádat s kedves feleségem gyanánt vezettem ide lakunkba, csak nem lehetetlenség, hogy te is hasonlóan tégy, s belé szerez egy olyan leányba, minő ő volt hajdan?

— A minő ő volt! Olyat én nem találnék, tudom, s azért nem is keresek. A női tőkély eszményképei napjainkban nem teremnek minden bokorban, Nagy dolog ám az, egy olyan nőre akadni, a ki ne csupán csilogni akarjon a világ előtt, de nemes lelkületével váljék őrangyalunkká, de ha egy olyan leányra akadnék, ezt már örömmel hoznám házukba én is.

Az öreg Sárvizy uram nem hiába értett fiával teljesen egyet, mert még most az őhajtandó meny leírásánál is helyeslőleg intett fejével.

— Hát azután olyan nehéz volna néked ezt az eszményképet felfalánod?

— Már én azt hiszem, hogy a keresés annyi fáradsággal járna, miszerint legokosabb, ha egyszer s mindenkorra lemondok róla — viszonzá Danó kedélyes mosolyal.

Az öreg ur erre szólanul tekintett reá, Danó szeme is találkozott atyjával; egy pillanatig azután így farkas szemet néztek egymással, mikor pedig az öreg ur látta, hogy az ő firkészt, kőtkedő tekintetét, milyen rettenetes lelki nyugalommal állja ki — megharagudott, durczásan fordulva el tőle, fel-

remteni. Minden pártnak meggyőződését tisztelnünk kell, mert fel kell tennünk, hogy meggyőződésének alapját a hazafiaság képezi. A mi parlamentarista életünkben jelenleg négy párt létezik u. m. a 48-as, a mérsékelt ellenzéki, az u. n. antiszemita párt és a szabadelvű párt.

Uraim! Ha azon benyomások sugallatát követném, melyeket gyermekkoromban a 48-iki események felől szivtam keblembé, ha tisztán a szív érzelmeire hallgatnék, akkor magam is a 48-as párt zászlajához szegődném. Ez a párt az, mely tulnyomóan a szív hangját követi. — Azonban ezen pártnál az azóta lefolyt események, az adott körülmények, egyezőval az ész hideg szava meghallgatásra nem talál; épen ez által különbözik tőle a szabadelvű párt, — mely szintén ugyan a 48-iki törvények alapján áll, azonban az abban foglalt elveket az adott viszonyokhoz mérten akarja életbe léptetni. Hazánk bölése, Deák Ferencnek épen az volt az érdeme, hogy ő a 48-iki törvények vívmányait a megváltozott körülményekhez mérten át idomította, és az uj alkotmányos életünknek — a 48-iki törvények szellemének megfelelő alapjait lerakta. — Az épület emelését tehát a Deák párt kezdette meg, de annak folytatása a szabadelvű pártnak a legnehezebb viszonyok közötti feladatává lett.

Következik a mérsékelt ellenzék. Uraim ez egy szánandó párt, mert abban mindenféle képzelhető elemek helyt foglalnak. Egymással homlokegyenest ellenkező nézetűek ezen párthoz tartoznak. E párt fejeiről leginkább lehet annak egészére következtést vonni. Apponyi és Szilágyi egymás mellett annyi, mint tüz és víz. Hogy mégis egy párthoz tartoznak, annak oka, most a legnehezebb munka elvégzése után, a kormányzásra nézve kényelmesebb körülmények kö-

kapta az eddig mellőzött csibukot, s hatalmas füstfellege burkolódzva, épen az utasgok után akart nyulni, mikor mindketten házuk felé közeledő kocsirobajra lettek figyelmesekké. Danó felkelt kelyéről, s az ablakhoz lépve, szemügyre vette a kocsiban ülő utast, a ki a kapu előtt megállítatá lovait, s szóba ereszkedett egy kinn álló szolgálóval.

— Jer csak édes apám — szólott Danó — ez a vendég egy látom, hozzánk tart, de nem tudom, ki lehet, ismeretlen előttem.

Az öreg ur e közben sietve kelt fel s fiához lépve, letekintett ő is az érkeztetre, ki már épen bundából bontakozott ki.

— Hisz ez Domonkos Gerson! kiálta fel meglepetten, ugyan mi szél hozhatta ezt most ide? Van legalább négy esztendeje, hogy nem láttam.

— Domonkos Gerson? — kérdé csodálkozva Danó — csak nem a volt alispán? Hisz én arra, mint ugyancsak daliás gavalér emberre emlékszem, mikor itt néha udvarunkra behajtott négy lovas kocsián, csak ugy tért ki előle jobb és balfelől mindenki, az csak nem lehet azonos ezzel a szalmás szekéren ülő kopott egyéniséggel?

— Biz igaz az, a hajdani és a mostani állapot között nagy a különbség! Az volt az ő baja, hogy olyan nagy tüzzel hajította négyeseit, hóbortos fogadásokból ezeket ró drága lovait agyon nyargaltatta, azután meg

zött, — a bársony székek után törekednek.

Ujabbán egy új párt az antisemita párt keletkezett. Ez csak olyan párt, mint a milyenek voltak a nemzetiségi pártok.

Nem is fektetek nagy súlyt ezen pártra, mert erősen hiszem, hogy ez az új párt is épen úgy, mint a nemzetiségi pártok Tisza Kálmán erős kormányja alatt — és a nemzet józan gondolkodása folytán el fog oszlani mint a szappanbuborék. — Én csak attól félek, hogy fel fog támadni egy második Petőfy, ki letörli e czímet „a külföld magyarjainhoz“ és oda írja „Magyarhon antisemitáihoz.“

Egyébként pedig van a magyarnak egy szép sajátsága, mely abban áll, hogy jogokat ad, jogait felebarátjával megosztja, — de adott jogokat soha sem von vissza.

Nem magyar az, és nem hazafi, a ki a különböző vallású békés polgártársakat egymás ellen uszítja, és azokat az adott jogoktól megfosztani akarja.

At kell térnem végre a szabadelvű pártra. Méltán kérdezhetem dicőség-e a szabadelvű párthoz tartozni? — És feleletem igen. — Mert uraim, nem voltak államférfiak, kik annyi meghurczolatásnak lettek volna kitéve, mint Deák és Tisza Kálmán; és nem volt párt a parlamentarismus történetében, melyre annyi gyanúsítást szórtak volna, és azt annyi megtámadtatásnak tették volna ki, mint a Tisza Kálmán vezetése alatti szabadelvű pártot. Deák Ferenczet, Tisza Kálmánt árulónak nevezték el. — A szabadelvű pártot a nép zsírján élő tömegnek mondták.

És mindezen megtámadtatások, ezen meghurczolatások daczára, férfiak, kik egy tejedelem vagyonával bírnak — kiknek egy szavukba kerülne, hogy

a politikai pálya tövises szinteréről a boldog otthon magányába visszavonuljanak, 10—12 év óta szolgálják a hazát s türik a meg nem érdemelt bántalmakat. E férfiak, e párt legnehezebb időkben és a legnehezebb kérdésekkel mindig szembeszállt; helyén mindig hiven megmaradt; lehet-e ezt önző érdekekre visszavezérelni; lehet-e ennek más alapja, mint a hazafiuság? Tehát csakugyan hazafias tett és dicőséges tett a szabadelvű párthoz való tartozás. — És épen azért bántan várhatja a következő 15—20 nap lefolyását, mert a magyar nemzet józan esze sem a szabadelvű pártot, sem Tisza Kálmán miniszterelnökét cserben hagyni nem fogja.

A pártok felett tartott ezen szemle után engedjék meg uraim, hogy némely napikérdések között helyet foglaló tárgyakra kiterjeszsen figyelmemet.

Ilyenek egyike a polgári házasság. A polgári házasságnak különböző fajai vannak; azok között azonban az, melyet a liberalismus leginkább sürget, a kötelező polgári házasság, vagyis azon házasság, melynek megkötése első sorban az állam közegeinek hatásköréhez tartozik, a mint az Porosz- és Franciaországban van életbe léptetve.

En ezen polgári házasságot Magyarország névvel időszerűnek meg nem tartom. Először, mert nálunk a nép vallási intézményeihez igen melegen ragaszkodik, és különösen, mert közigazgatásunk jelen rendszere mellett nem bírnak a közigazgatás alsó közegei között annyi képzett hivatalnokkal, a milyen és mennyi szükséges volna a kötelező polgári házasság mellett. Gondoljunk közszégi bírának képzettségi fokára, és arra az állapotra, a melyben pl. a Drávamenti lakosok házassági kötésük céljából az alispáni vagy csak szolgabírói szék-

helyre is vándorolni kénytelenek volnának.

Azonban, mint a jogegyenlőségnek barátja, kívánom, hogy az egymásra utalt állam és egyház közötti egyetértés alapján, létesíttessék egy oly házasságkötési intézmény, mely minden polgárnak valláskülönbőség nélkül lehetővé tegye, hogy bármely más vallásfelekezetivel szükség esetében törvényes házasságra lépessen. Kívánom ezt, mert a jogegyenlőség teljességében megvalósítva csak úgy lesz.

Szükségesnek tartom uraim még a vidéki érdekekre vonatkozó politika felől is véleményemet nyilvánítani. Azt mondják, hogy a képviselő-jelöltek a vidéki érdekek hangsúlyozásával kortes politikát üznek. Ez azonban csak akkor állana, ha a specialis érdekek előtérbe tolása a közérdek rovására történnék. Én azonban ilyen specialis pécsi érdeket nem ismerem, mely az ország közérdekeivel ellentétben állana. Így ha a közoktatásra gondolva, kívánom, hogy mint a nép és középoktatás, úgy a felső oktatás is törvényileg szabályozva legyen, és ez alkalmából Pécsre kiterjesztem figyelmemet: nem lépek ellentétbe a közérdekkel, mert a történelem tanusítja, hogy Pécs századokon keresztül a felső műveltségnek központját képezte, a Drávántuli megyékből ifjakat ide vonzott, a magyar szellemet terjesztette, és valószínűleg nem történtek volna meg Dráván tul az újabb idők szomorú eseményei, ha szabályozott felsőbb oktatás folytán Pécs régi vonzerejét továbbra is megtartotta volna.

Ha továbbra az igazságszolgáltatásra gondolok és itt ismét Pécs érdekei jönnek előtérbe, melyek érvényesítése végett közbelépni kötelességemnek tartandom, ismét nem jövök ellentétbe a közérdekkel. Mert a ki-

szenvedélyvel szerette a kártyát, s ezt olyan gavallérosan játszotta, hogy a sok becsületbeli adósság nemcsak a maga, de még szegény felesége vagyonát is elemészlette, hivataláról is kénytelen volt később leköszönni; azóta azután fokonkint süllyedt, a sok régi jó barát, kik egykor végig ették hires lakomáit, mind hátat fordított neki, csakugyan kíváncsi vagyok reá, hogy miért keres most fel szegény!

— Már bizonyára bizalmas közlésekkel jön hozzád — viszonzá Danó — azért én magatokra hagylak benneteket, úgy sincs már messze az ebéd ideje, s akkor újra találkozunk. Danó ugyanakkor távozott el egy oldalajtón, midőn Domonkos Gerson hangos kopogás után belépett rég nem látott barátja szobájába.

— Isten hozott Gersonkám — mondá az öreg Sárvizy, eléje menve — bizony, bizony csodálkozom rajta, hogy ide akadtál, olyan régen nem voltál már nálam, hogy semmi rendkívülit nem találnék benne, ha elfelejtetted volna, hogy merre fekszik Berkes.

— Nagy oka volt annak, hogy én e hosszú idő alatt nem kerestelek fel — viszonzá Gerson ur elszomorodva — tudod, a ki a szerenese szekeréről úgy lebukott, mint én, az aztán mindenki szeméből csak kicsinylő gunyt olvas ki magára, s félve kerül meg legjobb embereit is.

— De már arról csak meg lehetél győződve, hogy én egyenlő maradok hozzád minden esetben.

— Épen ez a tudat vezérelt most ide; nagy kérelemmel fordulok baráti szívedhez, de hiszen ezt elmondhatom még később is, hadd beszélhessek előbb rólad. — Hát hogy mint élsz itt csöndes magányodban Danyikám? Az egykori őszinteséget csak nem tagadod meg tőlem?

— Sehogy se vagyok édes barátom — válaszolt Sárvizy elkeseredetten, haragszom a fiamra?

Gerson ur beszéd közben kényelmesen helyezkedett el egy zsölyeszékben s a házi gazda által nyújtott öblös pipába a vasfogóval egy menyecskeszemű parázsdarabot kapva ki a tűzből, rá gyújtott ő is.

— Micsoda! Danóra? Ugyan mit beszélsz, hát még erre is lehet haragudni? Hiszen egész életében csak gyönyörűségben részeltett téged. Gyermekekorában első eminens volt mindig, azután jogot végzett, külföldön a gazdasági iskolát; egy nagy utat tett keleten, uti emlékeiről könyvet adott ki, hát mit akarsz még tőbbit?

— Nem is az itt a baj, de épen azért, mert ő már ennyi örömet szerzett nekem, én is szeretném már neki valami titkos kívánságát ellesni; egyes jelekből már régóta azt gondoltam, hogy valami szegény leányt sze-

ret, s ezt nem akarja előttem bevallani, de bizony csalódtam ebben a feltevésemben is, sohase gyújtotta még az ő szívét lágra semmi szép lány szemre.

— Csak nem szenved talán szívdermedtségben? — mondá Gerson úr derülten, kiverve pipájából a dohány maradványait. Ha pedig ilyen veszélyesen állna a dolog, fel kell rázni hideg közönyéből és életre kell öbreszteni szívét. Ugy látszik, hogy ő is azok közé tartozik, a kik elé tányéron kell hozni a menyasszony kezét; próbálj hát vele így szerencsét, szemelj ki neki valami derék, hozzá illő leányt, azután házassíts meg.

Az öreg Sárvizyt Gerson-úr életre való tanácsa egészen felvillanyozta, s jót vetettek rajta mindketten; azután megemlékezett az ügyről, mely vendégét hozzá vezette s megkérdezte tőle jövelele czélját.

Domokos Gerson, mint a könnyelműek egyáltalában, érző szívvvel bírt, bukott ember létére nem halt még egészen ki belőle a nevesebb erkölcsi érzet; teljes tudtával bírt annak, hogy őt önhibája taszította le a polczról, melyen állott s hogy zuhanásában magával ragadta jobb sorsot érdemelt leányát is. Sárvizy előtt mély megszegyenüléssel esetele helyzetét, végül a szükséges segélyt kérte tőle.

(Folyt. köv.)

rályi tábla decentralisatiója égető szükségét képez azon czélból, hogy gyors és olcsó legyen igazságszolgáltatásunk, ez pedig nem speciális pécsi, hanem országos érdekű dolog.

A mi továbbá az ipar és kereskedelem érdekeit illeti, azok előmozdítását kivált czélszerű vasuti politika által vélem elérhetni. A vasuti politika terén pedig a vasutak államosítása az, melyet teljes erőmből pártolni fogok, mert kiválóan a vidéki városok felvirágzására nézve ezt a legcélszerűbb tényezőnek tartom, és mert az államosítás által a vasuti igazgatásban tetemes megtakarításokat lehet eszközölni.

E tekintetben az állam Budapest érdekében már igen sokat tett, és a külföld előtti reprezentálás tekintetéből ez helyesen is történt; de szükséges ez a vidéki városok szempontjából is, mert az ország egyöntetű haladásra csak úgy van biztosítva, ha különböző vidékeken különböző centrumokat teremtünk, már pedig az államosító vasuti politika által ez legkönnyebben érhető el.

Az általános helyzetet illetőleg jól tudom, hogy számos bajaink vannak, de azt is tudom, hogy a legjobb akarat is megvan azok gyógyítására.

Sürgősen megoldandó kérdések egyikének tekintem a hivatalnoki osztály kedvezőtlen anyagi helyzetét. Mert ez az osztály az, mely bármily sokat fáradoz, megfelelő jutalomban alig részesül.

A közönséges napszámostól kezdve fel az iparosig, mentől többet dolgozik valaki, annál több a jövedelme.

A tisztviselőnek pedig tulajdonképen csak egy jutalma van és ez: a czim.

Ha negyven évi hivatala után a közpályáról visszavonul, a megélhetésére alig elegendő nyugdíjban részesül.

A mostani időben az állam sokkal többet követel hivatalnokától, mint a múltban, és ennek megfelelő jutalomban nem részesíti. Ennek folytán magam is minden örömmel fogok közreműködni, hogy ezen kérdés a következő országgyűlésen az igazságnak megfelelőleg oldassék meg.

Nem kívánom továbbra fárasztani tisztelt választóimat. Csak egyről akarom biztosítani, ha ugyanis a sorsnak úgy fog tetszeni, hogy a pécsi szabadelvű párt engem képviselőjének megválaszt, megígérem, hogy amint már 1872 óta szakadatlanul hazám boldogítására a szabadelvű párt zászlója alatt működöm, továbbra is így fogok tenni. — Együttal ünnepélyesen kijelentem, hogy önök bizalmával visszaélni nem fogok, mert habár a kormányparthoz is tartozom és Tisza Kálmának rendíthetlen híve vagyok, a belügyi kérdések terén mégis saját véleményemnek ura akarok lenni.

Ezek után nincs egyéb kívánságom, minthogy tisztelt polgártársaim megelégedését kiérdemeljem, — és ezen szempontból kérem a gondviselést, engedje meg, hogy — akár meg leszek

választva akár nem, — csekély erőim szerint szülőföldöm és kedves polgártársaim boldogításán munkálkodhassam. Isten önnkel!

Dr. ANTAL GYULA

a pécsi szabadelvű párt képviselőjelöltjének fogadtatása

Pécsett 1884. évi május hó 24-én.

Már kora reggeli órákban számtalan házra kitérték a nemzeti színű hatalmas zászlókat, mint a fényes ünnepély előhírnökeit „Éljen Antal Gyula” felirattal.

Az egész városban kisebb-nagyobb csoportokban mindenütt csak a fogadtatásról beszélgettek az emberek s mindenki kíváncsian várta a történéseket.

Délután pedig már 4 óra előtt, daczára a hőségnek és az óriási pornak, megszámlálhatlan kíváncsi özönlött az indóház felé, látni az ünnepélyes bevonulást, látni a férfit, a ki felé Pécs város értelmisége tulnyomó és legtekintélyesebb részének figyelme irányult és a kit városunk szabadelvű pártja közakarral — egyhangulag képviselőjelöltjéül kiáltott.

Öt órakor megindult a „Hattyu” épülettől a párt tagjainak díszes hosszú sora, vagy 80 fogattal, hűtő hintó után a főtéről a vasuti indóházig. Óriási embertömeg által kísértetve, vonult végig a minden házat fellobogó országoton. Előtte ment a városi zenekar lelkes indulókat harsogtatva az utcákon át.

5 óra 35 perczkor robogott be a városi zenekar által rázendített Rákóczy induló által fogadva a budapest-pécsi vonat, melyen jelöltünk megérkezett. Az indóház peronjára már senkit sem bocsajtottak be, mert már ijesztő szorongásig megtelt az. Amint jelöltünk kiszállt, hatalmas éljenek üdvözölték. — Midőn nagy sokára az éljenés megszűnt, a jelöltet Rath Mátyas a szabadelvű párt nevében következőleg üdvözölte:

Nagyságos úr!

Kedves barátom!

Dictiót ne várjon tőlem, ahhoz nem értek, de mint szerény egyszerű polgár szerény egyszerű szavakkal üdvözölöm; üdvözölöm szíven mélyéből és pedig a pécsi szabadelvű párt nevében; örömmel, beható örömmel jelentem ki, hogy a szabadelvű párt Nagyságodat legmúltbobbak találta, mint városunk szülöttét és polgárát, ki városunk ügyeit, viszonyait, érdekeit nem csak ismeri, de azokat mindenkor támogatja is; Nagyságod biztos garantiát nyújt nekünk arra, hogy azokat továbbra is támogatni fogja és mint edes hazánknak ismert tántoríthatatlan hű polgára, — hogy mint olyan minket a jövő országgyűlésen képviseljen. Azért lelkesedéssel kiáltotta ki képviselőjelöltjének és lelkesedéssel most is kiáltja: Isten hozta Nagyságodat barátai, ismerősei és választói közé.

Ezen szívből jövő s a szóknoktól már megszokott lelkesedéssel előadott üdvözölő szavakat szűnni nem akaró éljenek követték, melynek csillapultával Dr. Antal Gyula láthatólag meghatottan következőleg válaszolt:

Igen tisztelt uram!

Kedves választó polgárok!

Szerénységem tiltja, hogy e nagyszerű fogadtatásból csak egy parányit is saját személynem részére vindicáljak; ezt csak akkor fogom kiérdemelni, ha sikerülend e kedves város, szűkebb hazám körül érdemeiket szereznem. E kitüntető fogadtatás a szabadelvűség eszméjét illeti, mely eszmének önök mindig oly há követői voltak; mely eszmeért 12 év óta szakadatlanul küzd csekélységem is s mely eszmének életfogytiglan híve maradok. Legnagyobb örömmre szolgál, hogy a nyilvánított fogadtatási üdvözlötlet oly férfi ajkáról hallám, ki 48-ban is, ugy ma is tudta és tudja mi a haza iránt való hazafiai kötelesség. — Meg vagyok győződve, hogy Pécs sz. kir. város szabadelvűpárti választói kitűnő vezé-

reik vezetése alatt nemes fegyverekkel küzdve, a szabadelvűség zászlaját a legközelebb megjelentő képviselőválasztásnál diadalra fogják emelni: s ennek tudatában hazafias kötelességnek tartottam e nagybecsű kijelölést elfogadni. Isten éltesse Pécs sz. kir. város hazafias polgárait!

Ezután megindult az ünnepélyes menet. Legelől a városi zenekar, utána az első kocsin két tagja a szabadelvű párt választmányának hatalmas zászlót lobogtatva, azután Dr. Erreth Lajos kórházi igazgató orvos díszes fogatán a képviselőjelölt a párt elnökeivel Krasznay Mihályval.

Az utána következő végződni nem akaró hintók hosszú sorát a szabadelvű párt választmánya és végrehajtó bizottságának tagjai foglalták el.

Igy vonult fel a valóban impozáns menetet óriási népsokaságtól kísérve, a főtérre, hol azt még a nagyobb számú díszes közönség harsogó éljenekkel fogadta s kísérte a „Nádor” vendéglőig, hol a képviselőjelölt megszállott.

Pécs május 24. 1884.

— é — Sokasodnak azon jelenségek, melyek bizonyítják, hogy a nép politikai nyilvános magatartása még jobban eldurvulásra hajlik az utolsó választások óta, mint azelőtt. Még a választások meg sem kezdődtek, s már is a durva erőszakoskodásnak számos jelei merültek fel. Először a czeplédi, aztán a gyergyói majd az ulmai eset, s ime legújabb a jászberényi, mely gr. Apponyi ellen választási beszámoló látogatása alkalmával történt. Ugy látszik, hogy a nép alsó rétegeiben az izgatottság, szenvedélyesség folyton nagyobb térhöz jut.

Jászberényben egy csomó szélsőbali ember csinálta a zavart, s követte el ködöbálásokkal a merényletet. — Csodálatos, hogy megeshetett két okból. Először Apponyi rendkívüli szolgálatokat tett ama városnak, hisz emlékszünk, mily ügyes manőverrel vívta ki, hogy a kormány terve ellenére a törvényszék továbbra is Jászberénynek megmaradjon. Lehet, hogy evel ártott országos érdekeknek, de ama városnak tagadhatlanul használt. Másodsorban csodáljuk az esetet amaz ad hoc szövetség miatt, mely állítólag a szélső s mérsékelt ellenzék közt a választások idejére létre jött, mely szövetségnek az a veleje, hogy a két párt ott a hol nem föltétlenül szükséges, ne károsítsa egymást, sőt benne van az is, hogy a kormánypárt ellen egyik a másikat kölcsönösen segítse. Már voltak is egyes esetek, midőn e két párt a kormány jelöltje ellenében fusionált, a kisebbik a nagyobbikhoz csatlakozott. Persze valami nagy politikai erkölcs nincs az ily szövetekezésben, hanem hisz — mint épen Apponyi mondá — az egyesült ellenzék meggyőződése szerint nem árt, ha a szélső baloldallal közös vonatot használnál: utóbbi párt előtt ugyan hosszabb ut áll, de hát ők ott hagyhatják el a vonatot, ahol tetszik. Persze e szellemes hasonlat nem mindig s mindenhol fejezi ki az igazságot, mert azon esetre nincs benne eléggő gondolkodás, mikor esetleg a közös vonat utasai, vezetői, gépészei össze találhatnak veszni,

s mely eset a gyöngébb fél kidobásával vagy plane vonatkisiklással is végződhetik

Jászberényben bizony csufot valott a közös utazás. A szélsőbal maroknyi hívei megirigyelték az Apponyira váró dicsőséget, s botránnyal idéztek elő, katonaságnak kellett a rendet helyre állítani.

Hanem hát specificce nekünk új-ság-íróknak ez alkalommal más bajunk is van, mint a magyar nép jó hírének új hanyódása feletti megbotránnyozás. Mert a sajnos eseknek azon sajnos következtetése is lett, hogy Apponyi gróf az insultus miatti elkeseredésében megtagadta program-beszédének elmondását, melyre pedig méltán kiváncsiak voltunk, s melyet pártvezéri minőségénél, kitűnő tulajdonságánál fogva a jeles férfitől méltó érdeklődéssel várt az ország. Apponyi ugyan a mostani választási campagne megindulása óta az ország különféle részeiben tartott vagy egy tuczat beszédet, melyeket azonban még pártjának lapjai sem kaphattak meg szószíni szövegükben; vártuk, hogy a jászberényi programbeszéd, melyet a rögtönzés ürügye alatt nem vonhatnak el a nyilvánosság elől, fölfedje előttünk hitelesen azon misteriumokat, melyekben az egyesült ellenzéki politika leledzik, s nevezetesen felvilágosít bennünket arról, hogy miként lehet összeegyeztetni Apponyinak beszédeiből, tervezéseiből ismert túlkon-servatív politikáját a Szilágyi és Pulszky-féle túlliberális politikával. Gr. Apponyi pompás lélekjelenettel felhasználta a jászberényi szélsők kődobását arra, hogy e nehéz magyarázatnak kitérjen s a közönséget azon hitben hagyja, hogy ez igazi jogosult kérdésre helyes és megnyugtató feleletet adni lehet. De szeretttük volna látni bizonyítását, hogy az neki meggyőződése?

Hogy az egyesült ellenzék be tudja-e bizonyítani, hogy a visszavonás és radikális túlhajtás politikai elemei egy egészséges politika megalakítására alkalmasak, nem tudjuk, nem is hisszük, de azt igen is hisszük, hogy a hatóságok s a társadalom jobb elemei minden szükségset megtesznek a választás szabadságát compromittáló erőszakoskodások lehetelenségére. Különösen a hatóságok kötelessége ez, melynek elhanyagolása ismét csak adminisztrációnk mostani formája ellenségeinek kezeibe adna új bizonylatot.

A szegény gyermekekért!

Ne ijedjen meg senki, nem koldulunk, bár soha valódi szükség enyhítésére nem koldultak még; bár soha valódi érdekesekért nem fordultak az embertársak könyörületéhez. De azért nem koldulunk, csak hivatkozunk, csak emlékeztetünk egyre másra, hogy feledésbe ne menjen.

A főváros valamennyi lapja s utánuk számtalan vidéki nagy megdöbbenéssel értesült a kormány ama közleményéről, hogy a gyermekek

élet Magyarországon számba alig jön, hogy 1880-ban hetvenháromezer gyermek közül hatvankilencze-ezer egy pusztult el, úgy veszett el, hogy senki se gondolt velők: se szülő, se orvos, se község, se állam, senki sem! Könnyen vette mind, legkönnyebben azonban az, a ki segíthetett volna. Ki segíthetett volna? A társadalom.

De ne beszéljünk erről. Nagyon általános fogalom a társadalom, bár mindnyájan tagjai vagyunk, nem érezzük magunkat találva a panasz által, a vád által, a kérelem által, a könyörgés által.

Beszéljünk hát magunkról, a mi társadalmunkról, a pécsi factorok-ról, a kik eszünkbe jutnak akkor, midőn a felett gondolkozunk: vajjon abból a hatvankilenczezer gyermekből Pécsre eső rész miért pusztult el olyan félvállról, hogy senki se törődött vele, senki se vette észre, legfeljebb a szülő, ez pedig vagy sirt vagy örült rajta; ha sirt, nem talált részvevőket, ha örült, nem talált olyat, a ki megbüntesse érte.

Van olyan szülő is, a ki örül, ha gyermeke elvész? Van, kétféle. Mindkettő nyügtől szabadul, csak hogy az egyik fajta bűnös kényelem vágyból kívánja, hogy megmeneküljön a gondtól, ez bestia, ezzel nem foglalkozunk; a másik pedig kénytelen kívánni, hogy megszabaduljon az a szegény kised az élet sanyaruságaitól, mert nincs számára kenyere, mert maga számára sincs, ha hajnaltól naplementéig nem jár utána véres verejtékkel. S míg ő utána jár, addig az a szegény kised otthon megég, éhségtől, szomjúságtól, az egyedüllét rémeitől megdermed, a kutba zuhan, a kutyá megmarja, a szomszéd felrugja. Ezekről beszélünk. Ezek már factorok, olyan fontosak, hogy a mi a lélekben em-beri van, mind kiált az emberben meghallgattatásért.

Idézzük vissza emléktünkbe — igaz, régen volt már, hogy másfél év előtt az István-utcában két gyermek, egy az Istenháza építésénél dolgozó munkás és egy mosóné két gyermeke elégett. Ekkor megrázkódott az emberi érzés, gyermekmenhelyről tanácskozott a pécsi jótékony nőegylet s nemcsak tanácskozott, de határozott is: a kivétel iránt tervezet kidolgozására kérte fel egyik legilletékesebb tagját, Baranyamegye kir. tanfelügyelőjét. Ez régen volt már. Azóta a város is közbeszólt, nagyon hatalmas szóval, kezdeményezéssel és pénzzel és tulszárnyalta ekképen a nőegyletet.

Ha versenynek mondhatnók a nőegylet és a város iparkodását, hogy Pécsset gyermekmenhely létesíttessék, melyiktől várhatnók az elsőseget a buzgalomban? Melyiktől várhatnók el? Nem kétséges, a nőegylettől. Miért? Megmondjuk.

„Saját pénztára javára.” Így hangzik a jótékony cél, melyre a jótékony nőegylet álarczosbált, hangver-

senyt, közvacsorát, majálist szokott rendezni. Az a pénztár pedig egészen jogosult arra, hogy saját részére gyűjtödjön; mert az a segély, mely oda befoly minden évben, egy reservoirt tölt meg, ebből aztán apróbb patakokban, még apróbb erekben balzsam vezetetik le: enyhíteni a nyomor szárazságát minden boldogtalan változataiban.

A nőegylet abban a ritka szerencsében részesül, hogy egy évben se beszél süket füleknél, előle soha se zárkózik el a közönség, mikor évenként három-négyféle, igen tapintatosan és ügyesen megválasztott módon fordul hozzá adakozásért. A nőegylet nálunk igen népszerű és méltán, mert csakugyan megfelelni igyekszik nevének, a jótékony névnek.

S mi mégis azt állítjuk, hogy ahhoz a folyton tartó és soha nem lankadó pártoltatáshoz viszonyítva, a mely iránta nemcsak évről évre, de néhányszor minden évben nyilvánul, a nőegylet működése szerény arányú, hatása szűk térre szorítkozó. Egy nagyobb szabású alkotást a nőegylet hivatásában állónak tartanánk.

Ha a nőegylet Pécsset gyermekmenhelyt állítana, vagy ha erre még nem tartja pénzerejét egész szilárdnak, — ha ezental semmi más célból, csak a gyermekmenhely felállítására céljából appellálna a közönség áldozatkészségére s a többi célokat egyelőre, addig, míg a nagy cél elérve nincs, mind félretenné; akkor a nőegylet monumentumot állítana nevének. Mert az az igazi szükség, a melyet a szegény gyermekek szenvednek; az az igazi fájdalom, melylyel a szülő küzdökdi, a ki gyermekének még életét se bírja megoltalmazni, mert míg épen odajár, hogy gyermekének ruháskát szerezzen, fát, hogy meg ne fagyjon, hazatérve tán szemfedőnek kell a ruhácska, s a fából keresztet faraghat gyermeke sirhantjára. Minő feladat, minő hivatás egy jótékony nőegyletnek.

A mi álláspontunk e kérdésben már az István-utcai nagy szerencsétlenség alkalmával is az volt, hogy alig van egyszerűbben létesíthető jótékony intézet, mint a gyermekmenhely; ma pedig álláspontunk az, hogy a lefolyt másfél év óta már régen lehetne a pécsi jótékony nőegyletnek oly intézete. Természetes, hogy puha ággy helyett szalmazsákkal, terített asztal helyett egy darabka kenyérral, palota helyett kunyhóval is megelégszik egyelőre a szülő, gyermek, a közönség, nőegylet. A szalmazsákra vánkost, a kenyér mellé tejet, a kunyhóba kényelmet szerezni, ez lenne az ösztönző rugó, mely a fáradatlan nőegylet minden nemes indulatu tagját tevékenységre ösztönöznék s boldogítaná mindgyökiket az a látvány: miként garapszik folyton a primitív alakban életbe léptetett mű s főleg miként apad az elhulló csemeték, bimbók száma Pécsset, kiket szegény gyermekeknek nevezünk!

H i r e k.

A pécsi szabadelvű párt választmánya határozata értelmében a képviselőválasztásra vonatkozó minden intézkedés a párt tisztelt tagjainak a „Pécs“ hasábjain fog tudomására hozatni. Ezért lapunk minden számát ez idő alatt pártunk minden tagjának megküldjük. Szükségesnek tartottuk ezt tájékoztatásul köztudomásra hozni, kérve elvtársainkat, hogy lapunkat szívesen fogadják kegyeskedjenek.

A „PÉCS“ SZERKESZTŐSÉGE.

Fényes banquet. A n t a l Gyula képviselőjelöltünk tiszteletére a pécsi szabadelvű párt vasárnap este 8 órakor, a „Hattyu“ nagy termében nagy és sikerült banquetet adott. A terem hosszában, három sorban felállított asztalok mellett, mintegy 300 választó gyűlt össze s miután a képviselőjelölt a jelenváltak éljenzései közt a terembe belépett, élénk érdeklődés s igen szívélyes fogadtatás vette mindenfelé körül. Majd az asztalok mellé telepedtek s már a banquette elején is igen jó kedélyhangulat nyilvánult, mely a jó ügy diadalra vezetésébe biztos reménynek jele volt. A toasztok sorát A i d i n g e r János kir. tanácsos, polgármester nyitotta meg, ki az első magyar emberre, O Felsőge a királyra és fenséges családjára mondott talpra esett felköszöntőt, mely határtalan lelkesedéssel fogadtott. A zenekar háromszoros tust fujt. Ezután id. Majtényi József köszöntötte fel ékes szavakban T i s z a Kálmán miniszterelnököt, ki bölcs kormányza által az állam bölcs hajóját biztos kezekkel vezeti: A n t a l Gyula egészségére K r a s z n a y Mihály a szabadelvű párt elnöke emelt poharat s kerekded beszéde a hallgatóság által igen rokonszenvesen éljenzetett meg; majd ezután Z á r a y Károly Krasznay Mihály pártelnököt, A n t a l Gyula képviselőjelölt a pécsi közönséget, különösen a nőket éltette. — Azután Rath Mátyas Aidinger János polgármesterre, Krasznay Miklós Perczel Miklós főispánra, Záray Károly a szabadelvű párt diadalára, Grünhuth Ignác Rath Mátyasra mint a szabadelvű párt tántoríthatlan bívere és volt 48-as honvédra, Fekete Mikály Pécs városa derék iparosai és kereskedőire s Erreth Antalra a párt alelnökére, mint azok egyik kiváló tagjára, mondtak nagy tetszéssel fogadott felköszöntőket. Nagy hatást keltett különösen Visy Pál trsvszéki jegyzőnek mint az ifjú nemzedék tagjának lelkes s talpra esett toasztja. Kiemelhetjük még Daempf Károly iparos és Br. Purczel Béla póstaifőnök felköszöntőjét, kik az iparosok és tisztviselők érdekeit a képviselőjelölt figyelmébe ajánlották. Ki tudná azonban fölserolni azon számos felköszöntőt, mely az általános kedélyes hangulat közben elmondott. Elég az hozzá, hogy a kedélyes lakoma és toasztok sora éjfélig tartott, mely alatt a városi zenekar praecis játéka nagyban hozzájárult a hangulat emeléséhez.

Mészáros Nándor kir. tanácsos s tanterületi főigazgató, kinek állandó székhelye Pécs leendő, már körünkbe érkezett s egyelőre a zirczi rendház vendége. — Hasonlóképp itt láttuk K o z m a Sándor kir. főügyészt is, ki az új fogházat s annak berendezését szemlélte meg.

Halálozások. R a d o c s a y J ó z s e f ügyvéd f. hó 25-én esti 11 órakor életének 85. évében szélhűdés következtében elhunyt. A boldogultnak hült tetemei f. hó 27-én délután 4 órakor fognak a József-utcza 25. számú háznál a buda-külvárosi temetőben a családi sírbaoltva örök nyugalomra elhelyeztetni, az engesztelő szent mise áldozat pedig f. hó 29-én reggeli 9 órakor fog a pécs-belvárosi plébánia-templomban a Mindenhatókat bemutatni. K ó b o r J á n o s nyug. városi tanácsnok folyó hó 25-én délután 4 órakor hosszas betegség és a halotti szentségek átjatos felvétele után életének 74. évében öröklétre szenderült. A boldogultnak hült tetemei f. hó 27-én délután 6 órakor fognak a Petrezselyem-utcza 14-ik számú háznál beszenteltetni és innen a budai-külvárosi közsirkertben örök

nyugalomra tétetni, az engesztelő szentmise-áldozat pedig f. hó 28-án reggeli fél 10 órakor fog a pécs-belvárosi plébánia-templomban a Mindenhatókat bemutatni. Az örök világosság fényszedjék nekik!

Rendkívüli közgyűlés. Pécs. sz. kir. város törvényhatósági bizottsága f. hó 26-án délelőtt 11 órakor Perczel Miklós főispán úr O M s g a elnöklete alatt rendkívüli közgyűlést tartott, a melynek egyetlen tárgyát a jövő országgyűlést összehívó királyi meghívó képezte. Herbert L-ső aljegyző felolvastva a leiratot, mit a közgyűlés csekély számmal megjelent tagjai által hallgattak végig, az elnök kimondá határozatát, hogy az hódoló tisztelettel tudomásul vétetik s eredetije levél-tárba tétetvén, hiteles másolata kiadatik a központi választmányának, hogy a választások napját tűzze ki s a közelebbi intézkedéseket tegye meg.

Áthelyezés. Halusz László helybeli kir. póstatiszt Tatára helyeztetett át póstahivatali ellenőri minőségben. Öszinte sajnálatunkat fejezzük ki ez alkalommal, mert póstánk egyik szorgalmas és pontos hivatalnokát veszítjük benne, ki előzékenysége és udvarias-sága által úgy a közönség, mint kártársai becsülését vívta ki magának. Szó volt hónapok előtt a helybeli póstai személyzet megerősítéséről több személyvel, a legmelegebben ajánlanánk az intéző körök figyelmébe Halusz Lászlót, kitől most erőkezényen válnunk meg.

A pécsi pünkösdi vásár vasárnap délelőtt vette kezdetét és jövő vasárnap délig tart. Az első három napban a baromvásár a képzeltető legnépesebb volt. Messze vidékekről érkeztek vevők. Pest-Pilis-Solt megyéből, Bácskából, Horvátországból, Slavóniából, Felső-Olaszországból, Bésből, Budapestből, Erdélyből és Felső-Magyarországból. Igen gazdag volt a ló és marha vásár. Pompás pár lovakat láttunk és pedig többnyire megyénk-ből. Egy egész kiállítás képét nyújtotta, azonban daczára a nagy kínálatnak és a vevők nagy számának ló üzlet nem sok hozott létre. Oka természetesen az alkuban rejlik, ugyanis a vevők és eladók vajmi kevés-szer egyeztek meg. Legtöbb kelt a legkö-zönségesebb (apró paraszt) lovakból, a kínál-lóbbak ellenben megmaradtak. — Különösen honosaink vették őket. Az ár különbözet 70—300 forint között ingadozott, 600 forintos vagy feljebb nem szerezhettünk tudomást, hogy elkelt volna. Inkább a fentebb kitett 2 szám közt a közép szám volt az állandó árjelző.

A marha-vásár azonban sokkal sürűbb üzletet mutat fel. Nagy mennyiségben vásárol-tattak össze ökrök. Többnyire magyar-fajú ökrök képeztek a marhavásárt, azonban a svajci és idegen fajnak sem voltak ritkák. Különösen két pár magyar ökrök vonta ma-gára a közönség figyelmét. (Kovácsics hely-beli mészáros vette meg őket 1400 forintért párját.) Legtöbb 600 forint körül kelt el pá-ranként. Az ár ingadozás 270—1400 forint között mutatkozott. Sertés kevés volt, több-nyire soványak, vagy megerősödött (pecsenye) malacok. Roppant változatos ár-ingadozás. Juh és kecske is igen ritka volt. A ruha és egyéb vásár a következő napokban lesz in-kább érdekes. Most eddig kosarat, sajlárt és porcellán edényeket vettek legtöbben. A vásár, mint fentebb megjegyeztem nagyon népes. A szigeti országuton valóságos tolongás uralkodik, a szigetvárosi vásártér pedig teljesen el van lepte. A jövő országos vásár f. évi augusztus 3-án tartatik.

Gyermekoltajok. Augusztinus Józsefné Felső-Haviboldogasszony-utcza lakos szatócs üzletbe három gyermek belopódzott és önnét 30 frt készpénzt tolvajlottak el. Az erkölcsös, jó nevelés illusztrálásául felemlítjük, hogy kétfő életének 14. évét pedig 11-ik évében van. Még sokra vihetik.

Lefoglalt kocsiját és lovát el akarta adni egy sásdi ember a most folyó vásáron, azon-ban a sásdi kir. járásbírósg sűrűs megke-rezésére csendőreink kezükbe kerítették és mintán a gazda megijedvén, a kocsirol le-ugrott és ellillant; a kocsi lovastól a csend-őrök hajtották vissza Sásdra.

A vásár hyénái. Minden erőfeszítéssel sem lehet megakadályozni a kártyával család bűnös mesterségét, melyet leginkább vásáro-kban üznek, hol széles kedvű eladókat találunk és könnyen áldoztató tehetik. Most is egy falusi paraszt embertől hamis uton, alig fél óra alatt 100 frtot nyertek el; mire a rend-őrség segélyt igénybe vette volna; az előbb mámoros, de már most kijozanodott és pörül járt atyafi — a csalónak nyoma sem volt már. Legüdvösebb volna közigazgatási uton vagy a szolgabíró, pap, tanító által privátim oda hatni, hogy parasztjaink ne ülnének le ezen családokkal játszani, szóval felvilágosítani őket a bűnös játék vétkes és káros mivolta felől.

Egy takonykóros ló találtott a vásár-ban; r-ndőrségünk közbejöttével rögtön leszu-ratott, párja pedig rendőri felügyelet alá vé-tetett. — Felhívjuk a közigazgatási közegek figyelmét, hogy vásárok alkalmával rendez-zenek közszemlét a lóvásárban.

Sütkey és társai komédiái (a Scholcz-féle sörcsarnokban.) A szó szoros értelmében vett komédia meg nem érdemelne, hogy róla csak említés is tegyünk, azonban ezen ko-médiák demoralizáló hatását a közjó érdekében kötelességünk feltüntetni. — Demoralizáló az ilyen fajtan intézmény, a bohóc társaság, mert a magyar szellemével merőben ellenke-zik. Pedig ennek nevében működik a daltár-sulat, mert honfi szívünk imádatának tárgyait, koronánkat és czimerünket festi oda a pisz-koz ponyvára, mely színterét képezi a bo-hózkodásoknak, mely körülmény törvénybe ütközvén, felhívjuk rá rendőrségünk figyelmét. „Első magyar daltársulat“ hirdetik a plakátok. — A magyar művész nem volt mindig és lézen is — de buta bohóc, hogy olesó élvezeteket nyújtson a mindent meg-bámulóknak nem leszen soha. A magyart jellemző becsületesség „munka után élni“, a vele született szemérem érzésénél fogva ilyen bohózkodásra természeténél fogva so-hasem vetemedett, ez átiteltet paraj lehet csak szép hazánk határaitban. Épen azért soha magyar pojacslit, medve-tánczoitatót, majom mutogatót et ex his generibus soha sem lát-tunk, örömrünk ezek mind idegenek. Az ugynevezett Volkssängerek fogalma csak né-metben áll előttünk. Ezen társaság is, mely itt huzcolja meg a magyar „tisztessé-gét“, ezen német kóbor bohóczok utánzata. Könnyelmien, a megélhetés könnyűsége mi-att át akarják ültetni ezen fattyu növényeket földünkbe. — Sütkey és társai komédiában művészet épenységel nincs, sőt a közönség szép érzetén is jóval alul áll minden szavuk, minden mozdulatuk, sőt még megjelenésük is. Sőt gyakran a legszembet fogalmak, mint „szerelem“, „házasság“, „vallás“, „szemérem“, a buta tréfák által profanálva, az irántuk táplált kegyelet és tisztelettel a legdurvább módon megfosztatnak — egyenesen kigunyol-tatnak. Magában az éneklésben, mely mentő körülményül ugyan soha, de enyhítő körülményül beszámítható lehetne — egy csepp szép és így kellem és művészet sincs. A közönséges szoba leánytól különb éneket hal-lunk sóprés közben, mint itt a jóhiszemű közönség színe előtt. A társaság primadon-nája (a sok városban elismert albariton éne-kesnő) valóságos bagaria hangon kinozza fü-lünket ée oly szegletes fellépés és előadással és arcz (?) játékkal, hogy okvetlen a mosó-konyha jut eszünkbe személyzetével. A másik két kisasszony sem különb e tekintetben nálánál. — Öltöztetik, megjelenésük, arczuk (jól kikészítve), azok a sületlen arczkifeje-zések, a szemek számító, de ugyancsak hatástalan kacsinatása, a szájalomból kacagására ragad. — Tudunkkal ez az első ily társulat van magyarban, őrizzen is nemzeti szelle-münk bennünket. Demoralizáló az ilyen bo-hócz csoport azért is, mert a színművészetek, a művészetek koronája iránt, a kevésbbé mű-veltek előtt, kik azt is ily komédiának kép-zelik értelmi fogyatkozásainál fogva — a tiszteletet lerontják és fogalmukat még in-kább tompítják. — A szónalom érzelmeivel kell K ő m i v e s I m r é r ő l a kassai, pécsi

soproni s a többi előkelő színházak volt és (mint ő mondja) kedvelt komikusáról, ki szintén e csoportban van, megemlékezni, hogy ennyire súlydott. — Gondoljuk meg, hogy e négy öt ember ebből, ezen komédiákból él és semmi más hasznát nem hoz a társadalomra, okvetlen megvetéssel fordulunk el. Legjobb kritika volt ezen bohóságokra az, hogy ritka volt a közönség, igen sokan az udvaron maradtak és hogy csak a cigányok látszottak benne gyönyörködni, egyedül ők tapsoltak. — Más alkalomra hazafias vendéglőseink nemzeties érzelmeire apellálunk, — hogy alkalmat ilyen demoralizáló látványoknak ne nyújtsanak.

A pécsváradai kettős gyilkost Dakos nevű polgárt szombaton kísérték be csendőreink Pécsre vizsgálati fogságba. — Kivallotta, hogy miért ölte meg Ropo pécsváradai lakós lányát. Ugyanis ezen leány tudomással bírt, hogy Dakos ölte meg Schnell Pált pénzében és azért, hogy büntetett elpalástolja, gyilkolta meg a leányt, — mely esemény aztán rá nézve is végetzessé vált.

Valasztási mozgalmak. F. hó 22-én tartá ng. Siskovics Tamás orsz. képviselő s jelenben képviselő jelölt úr beszámoló és programbeszédjét Szatina-Bisztricz és Bakoczán. Hogy a már öt ízben megválasztott képviselő úr lelkesültséggel fogadtatt, azt bizonyítani nem kell. Lovasok és töméntelen sokaság fogadták mindenütt az érkezőt s a szakadatlan éljenzés közepett ismertette újabbán is álláspontját (a kormány intézkedésekkel szemben, s az antiszemita mozgalmakra vonatkozólag megérteté választóival, hogy ő is tiszteli ezen eszmét s mindenkor támogatni fogja ezen szervezkedő párt igazságos s a magyar nemzet becsületén szennyet nem ejtő indítványait, de nem akar olyan vivmányt elérhetni, mely a nemzet szegényére válnék s mely a honpolgárt bontalanná tenné. Dacára a napi folytonos kocsizásnak, elég kimerítően ismertette meg képviselő jelöltünk a mult országgyűlés ténykedéseit.) V . . .

Antisemita agitator Mágocson. E héten Mágocson is észlelték, hogy az országházat bezárják és az új választások jövő hó közepére vannak kitűzve. Ugyanis vasárnap szerencsétlente Mágocson egy volt sádsi szolgabíró, ki a lefolyt megyei választásoknál kimaradt és ezen kimaradást valészínüleg az izr. vallásu virilistáknak rójjá fel bűnül, különben alig érthető, miért lett azóta telivér antiszemita. Jövevénynek főczéjja volt, hogy Szitár közelebbi látogatását a néppel tudassa. De ha Istóczy emberei mindenütt ily fogatásban részesülnek, mint az illető ur az alkalommal Mágocson, akkor bizony nemokára huzhatják politikai szereplésük fölött ahalálharangot. A korcsmába, a hová szállott, csak néhány suhanc vetődött, kiket tán Dörömbözik vig notái oda csaltak. Későbbben a zikezene-zakzené-re is került a sor, mely annyira megdetszett az antisemita apostolnak, hogy büvös bájos pengetésével végig akart vonulni a helység utcáin. De ezt Svarcz Mátás helybeli bíró hatalmas vétójával gátolta meg, kinek erélyes fellépésének egyszersmind köszönhető, hogy a korcsmában levő mámoros téglások közt kitor verkedésnek véres vége nem lett. Különös szép magatartást tanusított ez alkalommal az iparos osztály, mely a meghívást el nem fogadva, egészen távol tartotta magát, és másnap, hogy érzelmeit documentálja, sok helyt Siskovics-féle zászlókat tűzött ki. A nevezett vendég lovai azalatt, míg gazdájuk

bent mulatott, megbokrosodtak és vad futásnak eredtek, melynek láttára egy német atyafi azt a találó megjegyzést tette: „De Istoczyaner machen's a so, wenn's mol wild werden, bleiben's nur steh'n, wenn's mit'n Kopf an a harte Mauer anrennen.“ (V. J.)

Balaton-fürdői levél. A balaton-fürdői fürdő hivatalos megnyitása mai napon megtörtént. Megnyitás előtt nagysimére gyűltek össze az Igazgatóság összes személyzete s hivatalnokai, továbbá Dr. Hurray István fürdő főorvos, Dr. Engl tisztgyepei főorvos, Lonkay Antal a „Magyar állam“ szerkesztője Budapestről és vidékünk intelligentiája. Mise után a savanyú kuthoz mentek s az igazgató után a jelenlevők egy-egy pohár savanyúvizet ittak, miáltal a szeretetház árva növényekéből összeállított dalárda szép dalokban üdvözölte a tavaszt, s még néhány népdalt énekelt a jelenlevők általános tetszése között, melylyel a megnyitást befejeztették. Ezuttal érkezett meg az első fürdővendég is — egy bpesti tekintélyes gyógyszerész. A Kissfaludy gőzös f. hó 15-én kezdte meg a közlekedést B.-Füred és Siófok között, de azóta B.-Füred valóságos vásári színezetet öltött. Napról napra újabb kereskedések nyílnak meg. A kedvező időjárás folytán a Balaton vize már 17 fok meleg, olyan, a minő a Duna Juliusban szokott lenni. Most legkellemesebb a fürdés. Ünneplés megnyitást pünkösdi napján leend, midőn majd a Balatongyeleti kirándulók is B.-Füreden lesznek.

Beküldetett. A „Pester mediz. Presse“ írja. A legközönségesebb köhögés veszedelmessé válhatik: tehát tanácsos a legkisebb s legjelentéktelenebb hurtnál egy kellemes szert használni, mely az emésztést nem akadályozza, az Egger-féle pastillák e cél kitűnőeknek bizonyultak, a mennyiben a köhögési ingert eltávolítják, előidézik a nyálka vetést és nem idéznek gyomorsavot. Egy eredeti doboz ára 25 kr., 50 krajczár.

Gyomorba jellen Egger fia gyógyszerkorgyárosnak sikerült kellemes ízű pastillákat készíteni, melyek emésztés hiány, görvény, halványaság, ismétlődő főfájás s vese köbetegek ellen igen meglepő jó hatással bírnak. Egy eredeti doboz utasítással együtt 30 kr. Városunkban raktáron

A budapesti értéktőzsde heti tudósítása.

Brandl Arnold bankházától Budapestben, 1884. május 22-én.

Mikor legutolsó hetijelentésünket elküldtük, a tőzsde egy előkésületben levő nagyszerű Hauszmann képét nyújtotta. Már hosszú napok óta nem volt a tőzsde hangulata oly nagyon szilárd, mint éppen ekkor, a 4%-os magyar aranyjárdék folytonosan emelkedett s már oly magasságot ért el, hogy a járdék conversio befejezése nemcsak biztos volt, de annak oly fényes sikert lehetett jósolni, a minőt a consortiumnak eddigre elérni egyáltalán nem sikerült.

Ekkor beérkezett New-Yorkból egy igénytelen, egyszerű sürgöny, hogy a Metropolitan bank fizetéseket nem vált. A szárazföldi tőzsdén Londonból vártak irányadó tudósításokat, de a City, mintha nem történt volna semmi, oly biggadt és oly szilárd maradt hangulata. De minden áru új fizetésbeszűntéseket hozott New-Yorkból, a kabelsürgönyök egyszersmind arról is értesítettek, hogy az amerikai vasuti részvények és elsőbbségi kötvények rohamosan alábbszállnak és midőn végre még ama ház is, melynek főnöke egyszersmind a new-yorki tőzsde elnöke, fizetéseit beszüntette, akkor a katasztrófa kitört és a panike teőpontját érte el.

Ezalatt az európai tőzsdékben a hangulat gyökeresen változott, hitelrészvények 323 frttól 91-95 frtra mentek vissza.

Az egyesült államok pénzügyi államtitkára egyetérte a clearing-house-el és néhány bankkal, ugyan óriási erőfeszítéseket tettek, hogy a crisisnek vége vettesek és sikerült is nekik a kamatlábat, mely New-Yorkban 1%-ra egy-egy napra, tehát 360%-ra emelkedett volt, megint 6%-ra pro anno leszorítani,

de mindennek dacára, úgy hisszük, hogy ezen crisisnek következményei hosszú időn át lesznek érezhetővé és hogy roppant erőfeszítésekre fog kerülni a status quo helyrálítáni.

A tőzsde hangulata igen lanyha, az árfolyamok folytonosan alábbszállnak és előreláthatólag még további csökkenéseket fognak szenvedni.

A következő tabella mutatja az árfolyamokat úgy, mint ezek május 14-én és 21-én a hivatalos árfolyamlapban jegyezve voltak.

Árfolyam		május 14. május 21.	
6%-os magy. aranyjárdék	122.30	122.40	
4% „ „	92.50	92.—	
„ „ papírjárdék	89.25	88.90	
Magyar sorsjegyek	117.—	116.25	
4%-os tisztvölgyi sorsjegy.	116.75	114.50	
Magyar földterherment kötv.	101.50	101.75	
4%-os osztr. aranyjárdék	101.75	101.70	
5 „ „ papír	96.25	95.90	
Osztr. hitelrészvények	321.10	315.60	
Magyar	320.—	316.25	
„ „ leszámtólasí részv.	93.—	91.50	
Bpesti bankgyesületi részv.	109.50	109.75	
I. magy. alt. biztosító	3370.—	3350.—	
Fonciére pesti	81.—	84.—	
Pannónia viszon	990.—	990.—	
I. budapesti gőzmalom	1280.—	1280.—	
Erzsébet	260.—	253.—	
Pannónia	1195.—	1190.—	
Viktoría	440.—	438.—	
Déli vasut	145.—	143.—	
Allamvasut	318.50	316.50	
Pesti közúti vaspálya	596.—	595.—	
Pesti hazai I-ső takptr.	5260.—	5300.—	
Ganz-féle	945.50	948.—	
Drasche-féle	294.—	292.—	
Schlick „	195.—	191.75	

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos

Fekete Mihály.

Nyilt-tér*)

Luzsovics László

papír-, rajz- és írószerek üzlete
Pécssett, Ferencziek-utca 3-ik szám
a Kistér közvetlen közelében.

Pécsváradon a fő-utczában a 33. számú ház,
mely kereskedőknek igen alkalmas
és három negyed sessió földdel bír,
örök áron eladó.
Értekezhetni Pécssett: K a r a i N á n d o r ügyvéd úrnál, mint megbízottmál, vagy levél által J u h á s z S á n d o r nál Kecskeméten. 704.

*) E rovatban foglaltakért felelősséget nem vállal a szerkesztőség.

E rovatban minden szó beiktatása 1 krba kerül, hirdetések után, melyek a hirdető-félek külön lakoziméval is el vannak latva, még 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

KIS HIRDETESEK.

Minden hirdetésre felvilágosítást ad a kiadóhivatal. Levélbeli tudakozódásokra is pontosan válaszolunk, ha a válaszra szükséges postabélyeg beküldetik.

Ferencziek-utczában 28-ik
számu ház szabad kézből eladó.
Bővebb tudósítást a kiadóhivatalban.
Egy öt év óta játszott jó karban levő **gordonka** 15 frtért eladó.
Bővebbet a kiadóhivatal.

Egy lakás három szoba s konyhából mellékhelyiségekkel azonnal igen olcsón bérbvehető. A kiadó ad értesítést. 665

Kerestetik egy tevékeny fiatal ember, a ki magát helybeli ügy-
nőknek akarja kiképezni, egy jól
levelezett házi czikk eladására,
csekély fizetést és magas jutalékot
(Proviziót) szerezhet. Bővebbet a
lap kiadóhivatalában. 702

Nyolcz hold szántóföld egy
tagban, a pécsi határban, a városhoz
közel, a szigeti ország-ut alatt ju-
tányos áron eladó, vagy haszonbérbe
vehető. Értesítést a kiadóhivatal
ad. 161

Egalizir-esztergapad

legujabb szerkezettel mindig a raktáron
Reitbauer F. gépgyára
Bécs, II. Nordbahustrasse 5.
Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Jelentés.

Van szerencsém a t. cz. közönség szives tudomására hozni, hogy az építészterén Bécsben s vidékén több éven át keresztül, jelesen nagyobb szerű építkezési vállalatoknál lakházak, különféle gazdasági épületek, templomok és vasutak építése körül szerzett tapasztalatokkal Pécs szab. kir. város területén mint építész megtelepedtem és mint ilyen, önállólag mindennemű építkezéseket elvállalok és azokat a legszilárdabban foganatosítom is.

Szives megbízásokat elfogadok s minden tekintetben törekvésem oda irányítandom, hogy a nagyon tisztelt közönség teljes megelégedését kiérdemeljem.

Teljes tisztelettel

Schlauch Imre, építész.

Lakik Pécs belv. Hunyady-utca 16. sz.

„Rosz kávé”

sehol sem szivesen látott vendég, mert azon élvezeti és táplálékszer, melyet a fiatal és aggkor, — a szegény és gazdag egyenlően kedvel, csak úgy teljesíti feladatát a családban, ha róla azt lehet mondani, hogy

„jó kávé”.

Ez a legkellemesebb, legegészségesebb és e mellett legolcsóbb reggeli és oszonna.

„Legjobb kávé”

ez oknál fogva minden házi asszony jelszava, büszkesége.

Tisztelt asszonyság! Ha kedves családjának, ismerőseinek legjobb kávéát akar találni, úgy sziveskedjék használatba venni a

Szerencsi-féle családkávé.

Egy kanál ebből, két kanál jó szemes kávé és jó tejfel a legjobb kávé adja.

A Szerencsi-féle család-kávé majdnem minden fűszerüzletben kapható.

Faládácskákban 10, 15, 20, 30 kr. csomagokban 3, 4, 5 kr. Sziveskedjék kísérletet tenni a

Szerencsi-féle család-kávéval.

SZERENCSI E. gyárából Kassán.

637.

MARSHALL SONS & CO. LIMITED

angolországi cég gainsboroughi gazdasági gépgyára cséplőgép-osztályának műszaki vezetőjét beküldötte Magyarországra, hogy az itteni cséplési viszonyokat, a cséplések helyszínén alaposan tanulmányozhassa és megfigyelhesse. A nevezett gyár művezetője itt szerzett tapasztalatai alapján egy új alkotás, különösen a magyar Alföld gazdasági viszonyainak megfelelő minta cséplőgépet szerkesztett. Ezen cséplőgéppel 1883. november 25-én nagyságos zombori Rónay Ernő ur kis zombori birtokán nyilvánosan próbacséplés tartatott, mely alkalommal annak szerkezete és munkaképessége, mint az alábbi nyilatkozatokból kitűnik mindenn tekintetben a legtökéletesebbnek bizonyult.

Tekintetes GRAEPEL HUGÓ urnak

Budapest.

Mellékelve küldöm a november hó 25-én nálam Kis-Zomboron megéjtett próbacséplés eredményéről az összes jelenlevők megbízásából, Bezuk Lajos, mélt gróf Csekonicz Endre zombolyai uradalmi tisztartója és Bartók Béla nagy szt. miklósi földművelési iskola igazgatója által kiállított nyilatkozatot: magam is csak gratulálhatok önöknek és a mezőgazdákknak, kiknek érdekében igyekezett az ön által képviselt gyár olyan eszközt teremteni, mely az igényeknek megfelel. Ezzel kapcsolatban el nem mulasztatom kifejezést adni azon óhajomnak; hogy az eddig elért eredmények csak ösztönzéstül szolgáljanak a gépeket még inkább tökéletesíteni, mert a mi nem halad az visszafelé megy, — mert megállás nincs a világon.

Kelt Kis-Zomborban, 1883. december 6-án.

ZOMBORY RÓNAY ERNŐ s. k.

NYILATKOZAT!

Folyó évi november hó 25-én Kis-Zomboron nagyságos Rónai Ernő úr majorán Marshall Sons és Co. gépgyárosok által kiállított, s javításokkal ellátott cséplőgéppel tett próba-munkáról az eredményt kitűnően ismerem el.

Javításként különösen kiemelem a szalmarázó meghosszabbítását és annak a dob felé eszközölt lejtős elhelyezését, mi által a szalma nem repülhet ki kellő megráztatás nélkül. Az összes rosták jóval hosszabbak, s így sem a törek és a ponyvában szem nem maradhat. Továbbá a kis rostán a szelelő szabályozás is igéfi okzerű javításban részesült, a kis rosta annyira mng van szélesítve, hogy ott torkollás alig fordulhat elő.

A több szeker nyirkos, részben aczatos gabona kicseplése tökéletesen végeztetett, s a gép munkája semmi kívánni valót nem hagyott hátra.

Pusztá-Bóziton, 1883. november 27-én.

Bezuk Lajos s. k. nagy-szt.-miklósi földművelési iskola igazgatója.
Bartók Béla s. k. méltóságos gr. Csekonicz Endre zombolyai uradalmi tisztartója.

Marshall-féle gőzmozdonyokról és cséplőgépekről képes árjegyzékkel, kívánatra ingyen és bérmentve szolgál

Graepel Hugó

685 gépgyáros

Marshall Sons és Co. Limited

főügynöke

Budapest, VI., Bárány-utca 16. sz. (Gyár-utca sarkán).

Első magyar nemzetközi szabadalmi iroda

Budapest, Kigyó-utca I. szám.

A világnak ezen legolcsóbb szabadalmi irodája elvállalja szabadalmak kieszközölését a föld bármely államában, kezességet vállal egy a bel- mint a külföldi szabadalmaknak gyors és pontos kézhezjuttatásáért, elvállalja továbbá szabadalmaknak és esetleg még nem szabadalmazott találmányok a bel- és külföldön való értékesítését, védjegyek kieszközölését, kiállított képviseletét az 1885. országos kiállításán.

Ajánlja továbbá Remington-féle amerikai író-gépeit, az újkornak ezen legbanulatossabb találmányát; a rajta eszközölt írás bármely nyomtatványal versenyez; a munkát a rendes írásnál négyszerte rövidebb idő alatt végzi. Egy teljesen felszerelt író-gép ára 285 forint.

Távíratí cím: Szabadalmi Iroda Budapest.

